

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 3638/15

לפני: כבוד השופטת א' חיות
כבוד השופט צ' זילברטל
כבוד השופטת ע' ברון

המערערים: 1. אורי שגיא
2. יורשי המנוח עו"ד יורם נור ז"ל

נגד

המשיבים: 1. פרדי פייביש
2. עו"ד ליאור מזור - נאמן
3. הכונס הרישמי

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה בתיק פש"ר 17469-01-13 שניתן ביום 7.3.2015 ועל החלטה שניתנה ביום 22.4.2015 על ידי כב' השופטת עדי חן-ברק

תאריך הישיבה: כ"ה בניסן התשע"ו (3.5.2016)

בשם המערערים: עו"ד אמיר בירמן
בשם המשיב 1: עו"ד רון דרור; עו"ד אופיר מנציל
בשם המשיב 2: עו"ד לבנת סבח
בשם המשיב 3: עו"ד ענבל קדמי-עברי

פסק-דין

השופט צ' זילברטל:

ערעור על פסק דינו מיום 7.3.2015 של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטת ע' חן-ברק), שניתן בתיק פש"ר 17469-01-13, בגדרו קיבל בית המשפט המחוזי את בקשת המשיב 1 (להלן: החייב) לאישור הסדר נושים, ועל החלטת בית המשפט המחוזי מיום 22.4.2015 בגדרה ניתן לחייב צו הפטר.

1. ביום 14.2.2013 ניתן צו כינוס לנכסי החייב, לבקשתו, והמשיב 2 (להלן: הנאמן) התמנה כמנהל מיוחד על נכסיו ולאחר מכן כנאמן לביצוע הסדר הנושים. החייב ורעייתו מתגוררים בבית מגורים שהוא חלק ממשק חקלאי בכפר ביאליק (להלן: הנכס). המערערים מחזיקים בפסק דין שניתן לזכותם ביום 22.2.2012 בתביעה שהגישו נגד החייב בגין פרסום לשון הרע, ובו חויב החייב בפיצוי בסך 50,000 ש"ח לכל אחד מהמערערים.

2. סך כל חובותיו המאושרים של החייב עמד על 3,170,460 ש"ח. החייב הגיש הצעת הסדר לתשלום דיבידנד לנושים בסכום של 400,000 ש"ח בתוספת הוצאות ההליך. הצעה זו זכתה לאישור באסיפת הנושים שהתקיימה ביום 8.12.2014. בטרם קיום אסיפת הנושים, הכין הנאמן תסקיר שכלל, בין היתר, פירוט של נכסי החייב. בתסקיר צוין, כי לטענת החייב, נוכח שיעור דמי ההסכמה שיהיה צורך לשלם למינהל מקרקעי ישראל בגין הנכס, ומכירתו כתפוס בשל זכויותיה הנטענות של רעיית החייב, ספק אם מימוש הנכס יניב תקבול לנושים. הנאמן ציין בתסקיר, כי: "טענות אלו טרם גובו באופן ממצה בפני הח"מ בתיעוד הנדרש (לרבות חוות דעת שמאית שלטענת החייב נערכה לבקשתו, ברם חרף הבטחותיו לא הועברה לעיון הח"מ)".

חמישה מביין שמונה הנושים שהגישו תביעת חוב הסכימו (בכתב) להסדר. המערערים, ורק הם, התנגדו לו. פירוש הדבר הוא, שרוב מניין הנושים ורוב ערך הנשייה (כ- 97% הסכימו להסדר. הנאמן הגיש בקשה לבית המשפט לאישור הסדר הנושים, ובקשה זו התקבלה, כאמור. בית המשפט דחה את התנגדות המערערים שהתבססה על הטענה לפיה החייב לא חשף בפני הנושים את המידע המלא לגבי הנכס ושוויו. מכאן הערעור.

3. טענתם העיקרית של המערערים היא, כי בית משפט קמא, הנאמן והכונס הרשמי (המשיב 3) - אשר תמך אף הוא בבקשה לאישור הסדר הנושים - התעלמו מכך ששוויו של הנכס עומד על מיליוני שקלים והסתפקו בקבלת טענותיו של החייב בנדון, טענות שנטענו בעלמא. במיוחד מלינים המערערים על כך שלא נערכה שומה לברר את שווי הנכס. לגישת המערערים, הסכמת רוב הנושים אינה חזות הכל, וכי על בית המשפט מוטלת חובה להגן על מיעוט הנושים מפני החלטות הרוב המקפח אותו.

4. החייב, הנאמן והכונס הרשמי תומכים בעמדת בית המשפט המחוזי. צוין על ידם, כי ההלכה היא שבית המשפט אינו מחליף את שיקול דעתם של הנושים, אלא

בנסיבות מיוחדות וחריגות, בהן מתברר ששיקול הדעת היה בלתי סביר על פניו או כאשר הליך קבלת החלטתם של הנושים היה נגוע בפגם.

5. לאחר עיון במסמכי הערעור ולאחר שהצדדים השלימו טיעוניהם על-פה בדיון שהתקיים בערעור, מסקנתנו היא שדין הערעור להידחות.

לא מצאנו כי נפל פגם כלשהו בהליך שהביא להסכמת רוב מוחלט של הנושים להסדר שהוצע על ידי החייב. בתסקיר שהכין הנאמן לדיון באסיפת הנושים בהצעת ההסדר שהגיש החייב, צוין במפורש, כי לא התקבלה חוות דעת שמאית בקשר עם הנכס, וכי אם לא יאושר ההסדר, צפוי שהנאמן ינקוט בהליכים לצורך פירוק השיתוף בו. הנושים היו מודעים למכלול הנתונים שהתבררו עובר לכינוס אסיפת הנושים, הן הקיימים והן אלה שטרם הובהרו עד תום, ובחרו, מטעמיהם שלהם שאין לומר עליהם - ללא שהדבר הוכח בראיות - שהיו בלתי סבירים על פניהם, להסכים להצעת ההסדר שהעלה חייב. ניסיונם של המערערים לרמוז לקנוניה כלשהי אינו במקומו והוא לא נתמך בכל נתון שיש בו ממש. גם לא נפל כל פגם בהליך אישור ההסדר. גם אם בית המשפט סבור שניתן היה להגיע להסדר טוב יותר, הוא לא ימיר את שיקול דעת הנושים בשיקול דעתו שלו. הלכה היא, כי: "העובדה שרובם המכריע של הנושים הסכימו להצעת ההסדר היא שיקול חשוב מאד לטובת אישורה, שהרי חזקה עליהם כי יודעים הם אם ההסדר הינו לטובתם אם לאו" (שלמה לויין ואשר גרוניס פשיטת רגל 155 (מהדורה שלישית, 2010), (להלן: לויין וגרוניס)).

זאת ועוד - "רק לעיתים רחוקות יתערב בית המשפט לערעורים בשיקול דעתה של הערכאה הראשונה שהחליטה לאשר את ההסדר או לדחותו" (לויין וגרוניס 167).

דין הערעור, אפוא, להידחות, ואנו דוחים אותו ומחייבים את המערערים לשאת בהוצאות המשיבים בסך 10,000 ש"ח לכל אחד מהמשיבים. מבוטל הצו הזמני שניתן על-יד השופט א' שהם ביום 24.8.2015

ניתן היום, ל' בניסן התשע"ו (8.5.2016).

שופט ת

שופט ט

שופט ת